

Někdy v průběhu noci uprostřed léta 2006 vnikli na plzeňské Vojanově ulici neznámí pachatelé nezjištěným způsobem do osobního automobilu zn. Fiat Uno. Vozidlo nastartovali, užili jej k jízdě a následně odstavili v obci Kosmová. Na památku si odnesli, co se jen dalo – a co mělo nějakou využitelnou či prodejní cenu: sadu náradí, náhradní žárovky a část lékárníčky. V celkové hodnotě nejméně 715 korun. Poškozením auta ovšem způsobili majitelce škodu ve výši 5 813 korun...

Jednovaječní frajeři

Podobné kriminální skutky zaměstnávají policisty dnes a denně po celé republice. Jsou to sice „malé kauzy“, ale zasahují spoustu lidí, spoluobčanů. Vždy v neopakovatelných, jedinečných souvislostech jednotlivých osudů, mnohdy se zásadně pootočeným životaběhem postiženého majitele.

Třeba pro starší venkovskou paní, z jiné položky sériových napadení motorových vozidel, byl veteránský escort jediným možným dopravním prostředkem pro cesty do práce, za – mírně označeno – skromným výdělkem. Když jí auto darebáci ukradli, byla to pro ni téměř katastrofální, neřešitelná rána.

A další hrůzu vlastně představoval okamžik, v němž majitelce policisté dopravili torzo osobního vozu nazpátek. Rázem vlastnila k nepoužití zničenou plechovku.

Samozřejmě nebyla smluvně jistěná proti krádeži, ani protihavarijně.

To auto jste snad raději neměli najít, vzdychala nešťastnice. Natož mi tu rachotinu vracet. Teď abych ještě zaplatila její likvidaci. Ale z čeho! čísel až děsivý smutek z každého slova staré ženy.

Na něco takového žádný zloděj aut, vykradač osobních automobilů, bytů, sklepů, chat a chalup a tak dále a tak dál, nikdy ani v nejmenším nepomyslí. Naopak, pro většinu z těchto nenechavců jsou tedy věci od toho, aby si je vzali a užili si jich!

● ● ●

Tetauerovy (většina jmen je pozměněná – pozn. red.) mají sousedě ze širokého okolí malé obce na Tachovsku přečtené skrz naskrz. Hlava rodiny zmizela dávno neznámo kam. Matka čtyř dětí se nikdy nesnížila k tomu, aby někde zkoušela pracovat.

Když doma došla mouka, nebo se v kuchyni jediné vajíčko nedostávalo, řekla nejstarším ratolestem, dvojčatům Petrovi a Pavlovi, ať se zajdou po něčem poohlédnout za kopec do víkendového baráčku těch luřáků z města. Dali si to hezky do kupy, určitě tam najdete něco k snědku.

A kluci poslušně šli. A vlastně v hodně

dětském věku převzali svéráznou zodpovědnost za zabezpečení rodinného krbu. Za mamku, za mladšího brášku, za mrňavou ségru.

A taky je ta dobrodružství začala bavit. Určitě víc než škola. Párkrát je sice někdo drapnul za ruku, ale policejní spravedlnost a postih soudní se nekonal. Co si vezmete na dětech? Jakou škodu nahradí jejich máma, když v domácnosti straší víceméně holé zdi?

Nějaké („trestné“ či výchovné?) pobyty v děcáku pomalu odrůstajícím mládencům, zdá se, pouze rozšiřovaly obzor – a možnosti – i akční rádius.

Po základní škole udělal trochu překvapivě, možná trochu rozumnější Petr pokus navštěvovat učiliště s oborem automechanik. Krok to byl ale opravdu pouze krátkodobý, docela epizodní. Tandem Teťáků v sobě zřejmě definitivně zakonzervoval životní maminčinu tezi, že je náš život příliš krásný a moc krátký na to, aby se promarňoval nějakým pracovním úsilím.

Chlapcům zároveň učarovalo obdivné uznání velké části vrstevníků! Stejně jako neustále dynamickým, vzrušujícím stylem probouzený adrenalin v mladých žilách.

● ● ●

A s jídlem roste chuť, což platí o drogové závislosti, stejně jako mezi čorňáři. Náctiletá dvojice šikovných kluků, na první pohled nerozeznatelná dvojčata, rychle odrostla loupení slípek někde v zahrádkářské kolonce. Moderní doba je přece motorizovaná.

Zprvu vytloukali podnikaví mládežníci u aut okénka, rozlamovali spínací skříňky a startovali koně uvězněné pod kapotou brutálně šroubovákem zaraženým do palubní desky. Postupně se naučili vnikat do vozů přes zmasakrovaný zámek dveří a zpod palubky vytrhané správné dráty propojovali ke startu nakrátko. Až se dopravovali k otevření motorového vozidla bez zjevnějších projevů násilí a oživení motoru dokázali opakovaně taktéž bez výraznějších devastací kolem startéru.

Když jeden chce, každý den mu přináší poučení. Petr a Pavel Tetauerovi se stali specialisty na postarší model značky Ford Escort, rok výroby 1989 až 1995, žádná elektronika, airbagy nic moc. A jejich spanilé jízdy brzy dosáhly – z původního Tachovska a Toužimska – na rozmanité, širé, západočeské končiny.

Samí, nebo ve společenství s Vojtou Čechem, o tři roky starším, trvale v Plzni pobývajícím kumpánem, nebo i s jeho ještě

o pár let zkušenějším strejdou, Josefem Pátkem, řečeným Ajdrej („všechno musí jít pěkně ajncvajdraj benedek!“) objížděli i světově známé lázeňské Karlovy Vary a otvírali tam vozidla a létali v nich krajinou. Vyjeli benzin, který zrovna v tom kterém odcizeném autíčku zastihli, občas drze natankovali na čerpače, která jim do cesty vstoupila, a bez placení odfrčeli. A obvykle poničené auto odkládali v místě, kde se dalo přestoupit do jiného – obdobného – dopravního prostředku.

Přečasto zůstával čerstvě opuštěný stroj „dobyšený životně“. Očesaná převodovka, plechy dobité vyšponované rallye jízdu se smyky a bodyčky do čehokoliv.

A jezdilo se bez řidičských oprávnění pilotů, ostatně pod jejich věkovým limitem pro usednutí za volant.

Jednou došlo i k tomu, že dobrodružní jinoši v lesním serpentýnovém úseku hrozně vyletěli z trati. Třiceticentimetrový pářez v řídkém porostu je následně nakopl tak, že následovala volná gymnastická řada, při níž se auto točilo na budku a zpět a ve vrutech a v kotrmelcích. Jedno sklo nezůstalo celé, střecha bezmála uražená, vnitřek vzal dočista zasvě, motorové srdce přitom málem z šasi ztratili – ale z pomuchlané hromádky nešťestí vylezli divousové Teťáci sotva semtam škrábnutí, na psychice nijak nepoznamenáni.

Když se jich kdosi zeptal, jak jim bezpečnostní pásy slouží, nechali se slyšet, že něco takového by po těle ani omylem nesnesli.

● ● ●

Mráz kopřivu nespálí, praví další všeobecná moudrost – a něco na tom možná bude.

Na Žlutickou šla dvojčátka v obci zvané Skoky se Strýčkem Pátkem do akce kostelní plechy z barevného kovu. A že nejsou žádná běčka, odřezávali – trámeč po trámu – kompletní špičku věže s tím, že perníček se bude daleko pohodlněji, rychleji a beze zbytku olupovat dole na zemi. Chybíčka se avšak vloudila. Vrchol konstrukce začal padat dřív, než to Petrovi došlo, a vzal tohle dvojče s sebou. Koruny bohatě těsně sousedící vegetace zřícení nedospěle sice tlumily, přesto dopad na zídku zábradlí znamenal nadvakrát přeraženou páteř.

Bude rád, bude-li na vozíčku jezdit, soudili lékaři. Petr Tetauer se zachoval jinak –

do měsíce opět čiperně běhal! Jen na občasně zad pobolívání si stěžoval.

Mezitím získali policisté z Městského ředitelství Policie ČR v Plzni poznatek, že jim v rajonu řadí nějaká dvojčata, která krádou auta spíš kvůli povyražení, než aby tím byli na prvním místě zacílení na kšeft, na vlastní obohacení. Do dvou dnů každé vozítko, prý, strašným způsobem odepíšou.

V diskotékovém prostředí poblíž hlavního západočeského, metropolitního náměstí

Pod si zadovádět, volal Pavel Tetauer okamžitě mobilně Vojtíškově Čechů, mám káru!

Namátkový pohled na pozdější body obžaloby:

(Ti dva) v Plzni v Nýranské ulici vnikli nezjištěným způsobem do osobního automobilu zn. Ford Escort, 1.8 D SPZ... a užívali jej až do havárie, majiteli způsobili škodu 17 985 Kč.

Jiného escorta nenastartovali, tak z něj

Tandemu tohoto složení dokázali sedmácti trestných skutků se souhrnnou škodou přes čtvrt milionu korun českých.

Za trestné činy neoprávněného užívání cizí věci, krádeže, poškození cizí věci a opakované řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění jim soud v tomto případě ještě žádný výraznější trest – bohužel – nenadělí. A náhrady škod budou – jak předpokládá – určitě také ztěžovatelné.

našli vyšetřovatelé přesnější data k hrdinům proměnlivého, přesto vždy opakovaně stejného společenství. Jeden Tetauer chodí se sestrou Vojtěcha Čecha – Svatého, oba bráškové jsou hlášení tam a tam u maminky.

V bydlišti, zjišťovali několikrát detektivové, se dlouze milí chlapci nevyskytují. Rodina je dílem kryla, dílem byla povedená ptáčata neustále v pohybu.

Teprve po loupeži na kabátě církevní stavby, kterou šetřili karlovarští specialisté, se plzeňská kriminálka seznámila s Tetáky tváří v tvář. A všechno na sebe bral Petr (aby bráška Pavlík o domácnost pečovat – byť samostatně – mohl). I ve vyšetřovací vazbě si moudrý Pěťa pobyl (sedět natvrdo zůstal pouze právně odpovědný „Strejc Ajdrek“) a s ostříhanými vlasy konečně byl od identického dvojčátka Pavla rozeznatelný.

Následovalo poslední – prozatím – dějství. Mládečnickům se vloni naplnil věk osmnácti let.

Předtím, jak se Pavel ještě vysmekl, díky Petrově „obětavosti“ zpoza katru, neměl najednou v Plzni, kde hlavu složit. Tak vlezl na Škvřanech do suchého autíčka. A ejhle, objevil v něm rezervní klíče. To auto si samo řeklo o to, aby s ním někam odjel, aby si ho vyzkoušel.

alespoň odcizili zadní plato zavazadlového prostoru se zabudovanými reproduktory v hodnotě nejméně 1 535 korun.

Na parkovišti plzeňského obchodního domu Baumax po překonání zámku levých předních dveří – pomocí ocelové skoby – vnikli do vozu escort, který později odstavili v Berouně.

V ulici U Stadionu v Berouně v blíže nezjištěné době ukradli Ford Escort 1.8 TDI (zase páčili zámek tou skobou), který užili k jízdě do Plzně. Majiteli vznikla škoda minimálně 23 950 Kč.

V Uněšově – po vzájemné dohodě – načerpali u stanice Gull s. r. o. do palivové nádrže právě používaného escorta 44, 3 l benzinu Natural a zmizeli bez zaplacení. Majiteli benzínky vznikla škoda 1 192 korun.

V Karlových Varech-Rybářích tankovali přes 40 litrů nafty a rovněž nezaplatili.

V Praze 5-Radotíně v časných ranních hodinách pronikli nezjištěným způsobem do osobního automobilu zn. Ford Escort Cabrio RZ... a odjeli s ním (na jarní putování s větrem ve vlasech) po dálnici směrem na Plzeň, v Berouně s ním pro poruchu zastavili v autoopravně...

Po čtyřměsíčním pátrání již plzeňští policisté věděli, kde si na „motoristické“ zloděje počkat. Pavla Tetauera spolu s Vojtěchem Čechem si vyzvedli přímo z ukradeného auta před vyhlášenou „tančírnou“.

A co se bude dít dál, je leda ve hvězdách.

Jisté zůstává, že to maminku Tetauerovou nejspíš příliš nezajímá. Její děti jsou tu pro její obživu. Jakmile dvojčata s věkem propadla zákonu, musí „do služby“ nastoupit mladší bratr.

Co čeká jednou – brzy – nejmladšího potomka, slečnu dceru? Zkuste hádat každý individui a svéhlavě...

Zpět k dvojčatům: „Drobně organizovaný“ zločin se už naučili. Některá z uloupených aut končila po karambolu odtažená za plotem na dvoře kamaráda, který je bleskově rozebíral na prodejné součástky a na zpeněžitelný šrot!

Předcházení zločinnosti s nimi pravděpodobně nic neprovede. Jiní s velkou jistotou již nebudou. Jejich „profesní“ kariéra (mladých recidivistů?) bude jenom stoupat – k větším a ještě větším záležitostem.

Že to budou násilníci, to si dnes plzeňští policejní inspektori zrovna nepředstavují. Vždyť to jsou zatím docela klidní, suverénně usměvaví frajeři. Úctyhodné hvězdy mezi vrstevníky na dýdžejových trachtách!

**Na základě informací operativců
por. Bc. Tomáše HAVLÍKA,
por. Bc. Jakuba MATOUŠKA
a por. Bc. Petra ŠINDELÁRA
toliko přibližně
zaznamenal Jaroslav KOPIC
Ilustrační foto Václav ŠEBEK**